

РЕШЕНИЕ

№ 23450

гр. София, 14.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 16.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6591** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.124, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДС) във вр. с чл.203-207 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по иск за присъждане на обезщетение по чл.104, ал.1 от ЗДСл за периода от 8.04.2020 г. до 8.10.2020 г. в размер на 23310 лв., съединен с жалба срещу заповед за уволнение № Р-10-7/ 8.04.2020 г. и заповед за прекратяване на служебно правоотношение № ДС-105/ 8.04.2020 г. на председателя на КПКОНПИ, предявен от Е. П. Ф.- К. от [населено място] срещу КПКОНПИ -гр. С.. Искът е уточнен с искова молба от 07.07.2020г., с молба от 07.09.2021г., молба от 20.09.2021г. и молба от 06.10.2021г., както и в открито съдебно заседание от 06.12.2022г.
Настоящото дело е образувано, след като с Решение № 7748 от 24.06.2024г. по адм. д. № 6735/202г. Върховният административен съд (ВАС) е обезсиллил Решение № 7708/ 15.12.2022 г. по адм. д.№ 4838/ 2020 г. по описа на Административен съд София- град (АССГ) и е отменил Определение № 931/ 31.01.2023 г. по същото дело и е върнал делото на същия съд за ново разглеждане от друг съдебен състав, след като е приел, че решението е недопустимо, тъй като не може да се направи извод относно цената на исковата претенция, с която е сезиран съдът и какво точно е постановено.
С писмена молба от 26.08.2024г. Е. П. Ф.- К. от [населено място] уточнява, че исковата претенция срещу Комисия за отнемане на незаконно придобито имущество е за присъждане на обезщетение по чл.104, ал.1 ЗДСл. вр. чл.121, ал.1, т.3 ЗДСл за период от 08.04.2020г. до 08.10.2020г. за сумата от 7439,18лв., представляваща разликата между дължимото обезщетение по чл.104, ал.1 ЗДСл. вр. чл.121, ал.1, т.3 от

ЗДСЛ за период от 11.06.2019 г. до 11.12.2019г. в размер на 20375,37 лв. и изплатени на 06.12.2022г. от ответника 12936,19 лв. Претендира и законната лихва върху сумата от завеждане на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

В молбата ищцата изрично посочва, че желае да се ползва от всички събрани до настоящия момент доказателства по адм. д. № 4838/2020г. на АССГ и няма да сочи нови доказателства. Претендира разноски.

Ответникът, Комисия за отнемане на незаконно придобито имущество, в писмен отговор излага подробно становище за неоснователност и недоказаност на иска, както и за неоснователност на акцесорния иск за лихва за забава върху главницата. Моли претенциите да бъдат отхвърлени. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал.8 ГПК, във вр. с Наредба № 1 от 9 юли 20994г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита исковата претенция за основателна и доказана, поради което следва да бъде уважена.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД-10-7/08.04.2020 г. на председателя на КПКОНПИ е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ на Е. П. Ф. – К. на длъжност - Началник отдел “Човешки ресурси“ при дирекция “Административно- правно и информационно обслужване, считано от датата на връчване на заповедта. Със Заповед № ДС-105/08.04.2020 г. на председателя на КПКОНПИ е прекратено служебното правоотношение на Е. П. Ф.-К., считано от датата на връчване на Заповед № РД-10-7/08.04.2020 г. Заповедта е връчена лично срещу подпис на ищцата на 08.04.2020 г.

С Решение № 7155/09.12.2020 г., постановено по адм. дело № 3553/2020г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение №9086/06.08.2021г., постановено по адм. дело № 1811/2021 г. по описа на ВАС, е отменена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание на Е. П. Ф. – К..

С Решение №6642/12.11.2021 г., постановено по адм. дело № 4837/2020 г. по описа на АССГ е отменена Заповед № ДС-105/08.04.2020 г., издадена от председателя на КПКОНПИ, с която на основание чл.107,ал.1,т.3 от ЗДСЛ е прекратено служебното правоотношение на Е. П. Ф. – К. на длъжността началник отдел “Човешки ресурси“ към дирекция “Административно-правно и информационно обслужване“.

С Решение № 5829/14.06.2022 г., постановено по адм. дело № 2158/2022 г. по описа на ВАС, е обезсилено Решение № 6642/12.11.2021 г., постановено по адм. дело № 4837/2021 г. по описа на АССГ и е оставена без разглеждане жалбата на Е. П. Ф. – К. срещу Заповед № ДС-105/08.04.2020 г. на председателя на КПКОНПИ, оставена е без разглеждане частната жалба на председателя на КПКОНПИ срещу Определение №608/24.01.2022 г., постановено по адм. дело № 4837/2020 г. по описа на АССГ и е прекратено производството по делото.

На 09.08.2021 г. Е. П. Ф.–К. е подала заявление до органа по назначаването да бъде възстановена на заеманата преди прекратяване на служебното правоотношение длъжност. Със Заповед № ДС-110/19.08.2021 г. на председателя на КПКОНПИ е отменена Заповед №ДС-105//08.04.2020 г., с която е прекратено служебното правоотношение на ищцата.

Със Заповед № ДС-109/19.08.2021 г. на председателя на КПКОНПИ Е. П. Ф.-К. е възстановена на длъжност началник отдел “Човешки ресурси“, дирекция

“Административно-правно и информационно обслужване“ с пети старши ранг при КПКОНПИ, считано от 20.08.2021 г. - датата на явяване на работа в срока по чл.122,ал.1 от ЗДСл и ѝ е определена основна месечна заплата в размер на 3500 лв., посочено е на служителя да се изплатят дължимите обезщетения съгласно чл.104,ал.1 от ЗДСЛ след представяне на документи, удостоверяващи получаваното възнаграждение през шестмесечния период, за който се дължи обезщетение. Заповедта за възстановяване е връчена на ищцата на 20.08.2021 г. Със Заповед № ДС-122/28.09.2021 г. на председателя на КПКОНПИ е изменена част Втора от Заповед №ДС-109/19.08.2021 г., като думите 3500 лева се заменят с 3885 лева. Посочено е, че заповедта е неразделна част от Заповед № ДС-109/19.08.2021 г. на председателя на КПКОНПИ, която в останалата част остава непроменена. Заповедта е връчена при отказ на ищеца, удостоверен с подпис на двама свидетели.

При първото разглеждане на делото от АССГ е допусната съдебно-икономическа експертиза и допълнителна съдебно-икономическа експертиза, заключенията по които са приети без възражения от страните. Вещото лице е установило, че ищцата след прекратяване на служебното правоотношение за периода от 14.04.2020 г. до 18.05.2020 г. е била назначена на длъжност юрисконсулт в „Кредит Инс“ АД с основно месечно възнаграждение 1050 лв. и за този период е получила общо брутно трудово възнаграждение в размер на 1201,73 лв. и това е брутната сума на основната заплата преди приспадане на осигуровките и ДОД, като е била регистрирана в Бюро по труда, за което по делото има представено Определение на Директор ТП на НОИ - С.- град, а след влизане в сила на решението за отмяна на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, ищцата се е явила да заеме длъжността, възстановена е на заеманата преди прекратяването длъжност и е определена основна месечна заплата в размер на 3500 лв. на 21.08.2021 г., но след това с нова заповед е изменена заповедта само в частта на размера на основната заплата и е определено възнаграждение в размер на 3885 лв., като общо полагащото се обезщетение за целия претендиран период от 08.04.2020 г. до 08.10.2020 г. е в размер на 22108,27 лв.

От допълнителното заключение на вещото лице, неоспорено от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено, е видно, че доходите от трудови правоотношения на ищцата след прекратяване на служебното и правоотношение и в периода от 08.04.2020 година до 08.10.2020 г. са в размер на 1282,50 лв. от Висше училище по сигурност и икономика и 1201,73 лв. по трудов договор с „Кредит Инс“ АД и съгласно чл.104,ал.1 от ЗДСЛ общо полагащото се обезщетение за целия претендиран период е 20 825,77 лв., като на ищцата е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност за 10 работни дни за месец април 2020 г. в размер на 1126,88 лева и като се извади полагащото се обезщетение за временна неработоспособност за 10 дни за месец април полагащата се сума възлиза на 19 698,89 лв., а сумата, която и се полага, ако се вземе предвид стойността на дохода върху платените осигуровки като практикуващ адвокат от 01.07.2020 година, тогава сумата ще бъде 14 373,54 лева.

При първото разглеждане на делото като писмени доказателства са приети: Определение на Директор ТП на НОИ - С.-град от 11.08.2020г.; Удостоверение от Висш адвокатски съвет, видно от което Е. П. Ф.–К. е вписана като адвокат в САК на дата 01.07.2020 г. и са приложени договори за правна защита и съдействие, подписани между ищцата в качеството на адвокат и клиенти с дата след 02.11.2020 г. – след исковия период; извлечение от заповед № ДСО-102/25.03.2020г. на председателя на

КПКОНПИ, с която е определена основна месечна заплата на служителя, считано от 01.01.2020г. в размер на 3885 лв.; писмо от Агенцията по заетостта № х10-00-4369#1/25.10.2022г., според което Е. П. Ф.–К. за периода от 08.04.2020г. до 08.10.2020г. няма активна регистрация като безработно търсещо работа лице, в което и да е териториално поделение на Агенцията по заетостта; писмо изх. № 1046-40-2911#1/31.10.2022г. от управителя на НОИ с приложени справки за подавани от ищцата уведомления по чл. 62, ал.5 от КТ и данни по чл.5 ал.4, т.1 от КСО за периода от 01.04.2020г. до 31.10.2020г. и данни за изплатено обезщетение за временна неработоспособност и за безработица; писмо изх. № 10-44-00-4483/10.11.2022г. от ТД на НАП С., офис “Център” с данни за регистрирани трудови договори, за осигуряване на ищцата като лице, работещо без трудово правоотношение и за дейност и осигуряване в качеството на самоосигуряващо се лице; Удостоверение от собственика на “Безовски Т.” ЕООД; извадка от сайта за електронни услуги на НАП.

Представени са доказателства, че на 06.12.2022 г. на Е. П. Ф.–К. е преведена сума в размер на 12 936,19 лева от страна на ответника по иска – КПКОНПИ с основание - обезщетение по чл.104,ал.1 от ЗДСл.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Съгласно чл. 104, ал. 1 ЗДСл, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение.

В процесната хипотеза, с влязло в сила съдебно решение, на 06.08.2021 г. е отменена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание “уволнение”. Следователно, налице е първата от изброените по-горе кумулативно предвидени предпоставки за уважаването на иска.

Оставането без работа поради незаконосъобразното прекратяване на служебното правоотношение е правнорелевантен факт, елемент от хипотезата на правната норма на чл.104, ал.1 ЗДСл. От факта на безработица през шестмесечния период след незаконосъобразното прекратяване на служебното правоотношение за ищца възниква право на обезщетение. Поради това и на основание чл. 154, ал. 1 ГПК, съгласно който всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания, в тежест на ищца е да установи, че след уволнението е останала без работа и не е получавала възнаграждение от служебно или трудово правоотношение /или е получавал възнаграждение в по-малък размер/. Доказването на отрицателни фактически твърдения може да се извърши чрез съвкупност от положителни факти (индиции), които са основа за доказателствени изводи относно отрицателния факт. В този смисъл е и тълкуването дадено от ВКС в тълкувателно решение № 6 от 15.07.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2013 г., ОСГК на ВКС.

От събраните по делото доказателства се установява, че ищцата е работила по трудово правоотношение. Това се доказва от отбелязванията в трудовата и служебната й книжка, от писмата, изпратени от Агенцията по заетостта, от НОИ и ТД на НАП-С. офис “Център”, както и от приетите заключения по съдебно-икономическите

експертизи, следователно, на основание чл.104, ал.1 ЗДСл, в случая ищцата има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение

Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл., обезщетение се дължи в размер на основната заплата на държавния служител, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Правото на обезщетение по чл.104, ал.1 от ЗДСл е специален вид обезщетение, определено по вид (парично) и размер (до 6 месечни основни заплати) за вредите, които конкретно лице (държавен служител) търпи от незаконосъобразното му уволнение. По този начин законодателят е създал облекчен режим за обезщетяване, при който се презумира настъпването на вреди от незаконосъобразното лишаване от трудов доход, но и ограничаването му за до шест месеца и при съобразяване евентуално получено на друго възнаграждение от друга трудова дейност

В случая Е. П. Ф.–К. е възстановена на длъжността Началник отдел “Човешки ресурси“ в дирекция “Административно- правно и информационно обслужване“ с Пети старши ранг при КПКОНПИ, считано от 20.08.2021 го. с индивидуална основана месечна заплата в размер на 3500 лв. Със Заповед № ДС-122/28.09.2021 г. на председателя на КПКОНПИ ѝ е определена основна месечна работна заплата в размер на 3885 лева. От представеното по делото извлечение от Заповед № ДС-102/235.03.2020 г. на председателя на КПКОНПИ се установява, че на ищцата е определена основна работна заплата в размер на 3885лв. още преди издаване на заповедта за уволнението ѝ.

Моментът на признаването на уволнението за незаконно е датата на влизане в сила на Решение № 7155/09.12.2020 г., постановено по адм. дело № 3553/2020 година по описа на АССГ - 06.08.2021г.

Следователно, съгласно събраните по делото доказателства в това число и приетото заключение по ССЕ, Заповед № ДС-102/235.03.2020 г. на председателя на КПКОНПИ и Заповед № ДС-122/28.09.2021 г. на председателя на КПКОНПИ, размерът на основната заплата на служителя към момента на признаване на уволнението за незаконно е 3885 лв., като общо полагащото се обезщетение за целия претендиран период от 08.04.2020 г. до 08.10.2020 г. е в размер на 23 310,00 лв. От него следва да се извадят получените през исковия период доходи от трудови правоотношения в размер на 1282,50 лв. от Висше училище по сигурност и икономика и 1201,73 лв. по трудов договор с „Кредит Инс“ АД и както е посочено в допълнителната ССЕ общият размер на дължимото обезщетение възлиза на 20 825,77 лева.

От този размер следва да се прихване заплатеното на Е. П. Ф.–К. от ответника на 06.12.2022 г. обезщетение по чл.104,ал.1 от ЗДСЛ в размер на 12 936,19 лв., като дължимото обезщетение възлиза на 7889,58 лв. Доколкото претендираният в уточнението на исковата молба размер на обезщетението е по-нисък - 7439,18лв, то искът следва да бъде уважен изцяло в претендирания размер от 7439,18 лв.

Обстоятелството ,че ищцата е вписана като адвокат на дата 01.07.2020 г. не води до извод, че не следва да ѝ се присъжда обезщетение по реда на чл.104,ал.1 от ЗДСл, защото в нормата на чл.104,ла.1 от ЗДСЛ не е въведено изискване служителят да не е имал доходи изобщо, а само да не е получавал такива за положен от него труд по служебно или трудово правоотношение или ако е получавал такова да е в по- нисък размер от получаваното от него преди прекратяване на служебното правоотношение.

Дали същият има доходи от други източници е ирелевантно в случая. В този смисъл е и практиката на ВАС, обективирана в Решение № 3870 от 06.04.2015г. по адм. д. № 7753/2014г. на ВАС.

С размера на паричното обезщетение за временна неработоспособност не следва да се намалява размерът на полагащото се обезщетение за времето, през което държавният служител е останал без работа. Съгласно трайната практика на ВАС, обезщетението по чл.104 от ЗДСл има за цел да възмезди държавния служител за времето, през което е останал без работа вследствие признаване на прекратяването на служебното му правоотношение за незаконно. Прихващане би могло да се извърши само ако и двете насрещни вземания са ликвидни и изискуеми, и почиват на едно и също правно основание- нещо, което в случая безспорно не е налице по отношение на полученото от страна на ищеца обезщетение за временна неработоспособност за 10 дни през месец април 2020 г.

Основателността на главния иск обоснова и основателност на акцесорния иск с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за заплащане на законна лихва върху сумата на обезщетението. В случая се претендира лихва върху главницата от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на цялата сума. Следователно следва да бъде присъдена и съответната законна лихва върху главницата, считано от искането – 20.09.2021г. до окончателното й изплащане, като в частта за периода от подаване на исковата молба в съда 15.04.2021 до 20.09.2021г. искът за присъждане на законната лихва върху главницата следва да бъде отхвърлен, съгласно указанията в мотивите на Решение № 7748 от 24.06.2024г. по адм.д. № 6735/2023г. на ВАС.

С оглед изхода на спора на ищеца следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 1997,50 лв., от които заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 1230 лв., възнаграждение за вещо лице 767,50 лв., съгласно представените доказателствата за извършването им.

Водим от горното и на основание чл. 203 от АПК във връзка с чл. 121, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 104, ал. 1 от ЗДСл и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, Административен съд София-град, Първо отделение, LXV състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на Е. П. Ф.- К. от [населено място] обезщетение по чл.104, ал.1 ЗДСл. вр. чл.121, ал.1, т.3 от Закона за държавния служител за период от 08.04.2020 г. до 08.10.2010г., в размер на 7439,18лв, ведно със законната лихва върху дължимата сума от 20.09.2021г. до окончателното й изплащане и **ОТХВЪРЛЯ** иска за присъждане на законната лихва върху дължимата сума от датата на завеждане на исковата молба – 15.04.2021 г. до 20.09.2021г.

ОСЪЖДА Комисия за отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на Е. П. Ф.- К. от [населено място], разноски по делото в размер на 1997,50 лв. (хиляда деветстотин деветдесет и седем лева и петдесет стотинки).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: